

ก้าวเข้าสู่ การอยู่อย่างปลอดภัย หนังสือนิทาน

หนังสือเล่มนี้เป็นของ

© The A21 Campaign, Inc. 2022. สงวนลิขสิทธิ์
ห้ามพิมพ์ซ้ำ จัดเก็บในระบบที่เรียกค้นใหม่ได้ หรือส่งต่อส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกสารนี้
ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตีพิมพ์ ถ่ายเอกสาร บันทึก
ไม่ว่าทางหนึ่งทางใด โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้าจาก The A21 Campaign, Inc
ติดต่อ info@A21.org เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

มาเรียอายุ ๕ ขวบ เธอรักที่จะเล่นฟุตบอลที่สวนสาธารณะใกล้บ้านคุณปู่
มาเรียได้รับอนุญาตให้ไปที่สวนสาธารณะกับฮวน พี่ชายของเธอ
(ซึ่งอายุ ๑๖ ปี) เธอห้ามไปที่นั่นคนเดียว คุณปู่ต้องมั่นใจเสมอว่า
เธอปลอดภัยจากอันตราย

วันหนึ่ง มาเรียตัดสินใจจะไม่ตรงกลับบ้านหลังจากเล่นฟุตบอล
เธอต้องการจะอยู่ซ้อม แม่รู้ว่าเธอจะไม่ได้รับอนุญาต
หากฮวนไม่อยู่ด้วยก็ตาม

ขณะที่เล่นอยู่นั้น เธอเห็นใครคนหนึ่งซึ่งดูคุ้นเคย
เขาบอกว่าเขาชื่อเอ็บ เขาขอเตะฟุตบอลกับเธอ
มาเรียนรู้สึกไม่สบายใจเล็กน้อย เพราะเธอไม่รู้จักเขาดีสักเท่าไร
แต่เธอตอบว่า “ได้ค่ะ”

หลังจากเล่นไปสักพัก เอ็บบอกมาเธียว่าเธอเล่นฟุตบอลเก่งมาก
 ซึ่งนั่นทำให้แก้มของเธอเปลี่ยนเป็นสีแดง จากนั้นเขาจึงจับแก้มที่แดงของเธอ
 แล้วหัวเราะ มาเธียฝึกซ้อมอย่างหนักมาสักพัก เธอจึงดีใจที่เอ็บสังเกตเห็น
 แต่เธอยังรู้สึกไม่สบายใจที่เอ็บจับแก้มของเธออยู่ดี

เอ๋บถามมาเรียกว่า อยากเล่นฟุตบอลที่สวนสาธารณะใกล้บ้านเขาไหม
เขาพูดว่า “ฉันมีลูกฟุตบอลใหม่ และจะให้หากหนูมากับฉัน” มาเรียตอบว่า
“หนูไปไหนไม่ได้ถ้าไม่ได้รับอนุญาตค่ะ” เอ๋บกระซิบว่า “น่าเสียดายจัง ฉันสนุก
ที่ได้เล่นกับหนูมากเลยนะ แล้วถ้าเราเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับสุดยอล่ะ?”

มาเรียคิดว่ามันเจ๋งมากที่จะมีบอลลูกใหม่ รวมถึงความลึบสุดยอดกับเอ็บ
เพราะเขาเป็นคนสนุกสนานเลยทีเดียว แต่เธอรู้ว่าคุณปู่และฮวนจะต้อง
ไม่พอใจแน่หากเธอโกหก เธอจึงตอบว่า “ไม่ค่ะ ขอขอบคุณ”

เอ็ดดูโกธร ซึ่งนั่นทำให้มาเรียกลัว เธอเก็บลูกบอล กระเป๋าเป้
และบอกว่าจะกลับบ้าน เมื่อเธอหันกลับเพื่อจะเดินไป
เอ็ดคิดว่ากระเป๋าเป้และตะคอกว่า “หยุด!”

มาเรียสะบัดไหล่ ออก และปล่อยกระเป๋าเป้
เธอตะโกนเสียงดังว่า “คุณไม่ใช่ปู่ของหนู!” เพื่อที่คนอื่นในสวนจะได้ยิน
เอื้อมหันหลังกลับและเดินออกไปอย่างรวดเร็ว โดยหวังว่าจะไม่มีใครเห็น

มาเรียวิ่งเข้าไปหาหญิงคนหนึ่งในส่วนสาธารณะที่มีเด็ก ๆ
อายุใกล้เคียงกับเธอยืนล้อมอยู่ และขอความช่วยเหลือ

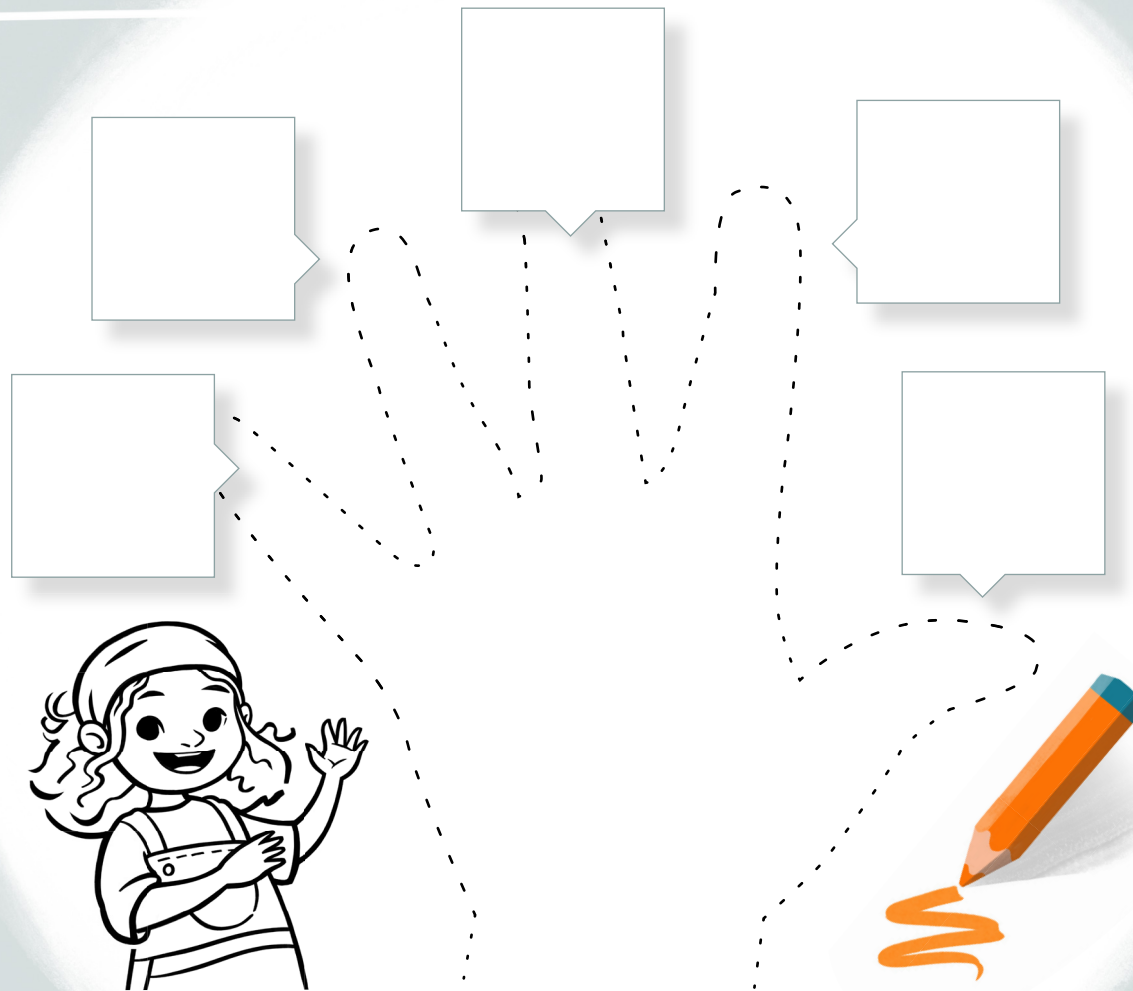

หญิงใจดีคนนั้นจูงมือและพาเธอเดินกลับบ้านอย่างปลอดภัย

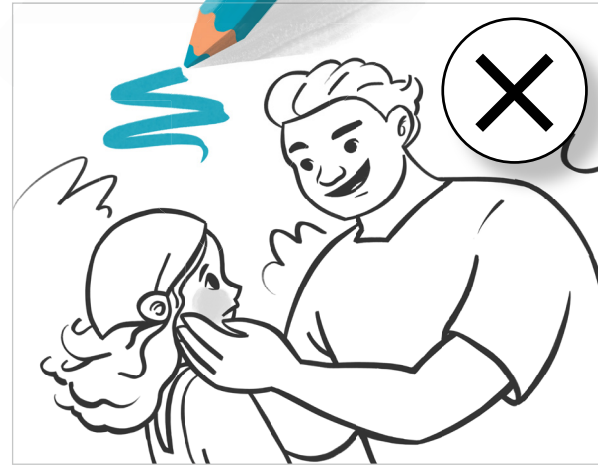
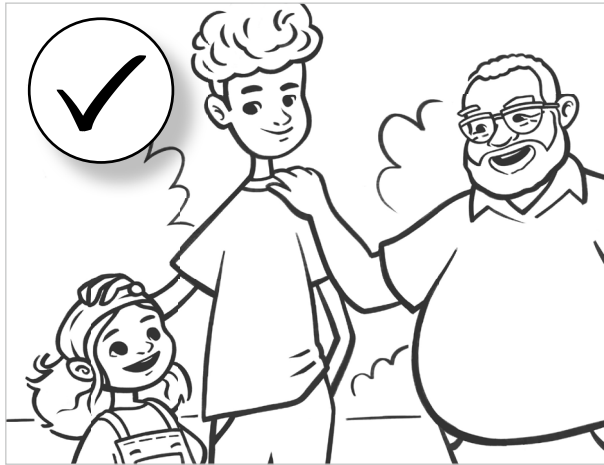
มาเรียเล่าเรื่องที่เอื้อมขอให้เธอเก็บเป็นความลับให้คุณปู่ฟัง
คุณปู่กอดเธอแน่นและพูดว่า “ไม่ต้องกังวล หนูทำสิ่งที่ถูกต้องแล้ว
ปู่จะโทรหาตำรวจและบอกพวกเขาว่าเกิดอะไรขึ้น”

วงจรความปลอดภัย

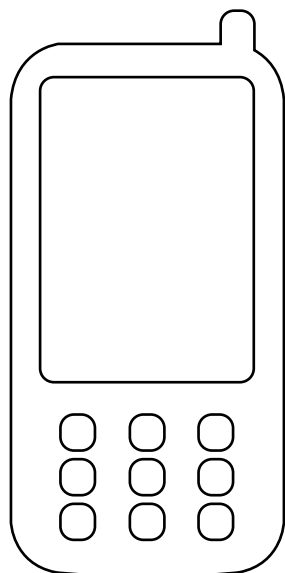
ฉันรู้ว่าการสัมผัสที่ปลอดภัยเกิดจากการยินยอม และเมื่อฉันบอกว่า “ได้” เท่านั้น
การสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยคือการไม่ได้รับการยินยอม ทำให้ฉันรู้สึกไม่สบายใจ กลัว
และมันไม่ควรจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ

การสัมผัสที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัย

ฉันรู้ว่าการสัมผัสที่ปลอดภัยเกิดจากการยินยอม และเมื่อฉันบอกว่า “ได้” เท่านั้น
การสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยคือการไม่ได้รับการยินยอม ทำให้ฉันรู้สึกไม่สบายใจ กลัว
และมันไม่ควรจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ

เบอร์โทรสายด่วน

นี่คือเบอร์โทรสายด่วนที่ฉันโทรหาได้เมื่อต้องการความช่วยเหลือ
ฉันโทรหา ๑๙๑ ได้ด้วยหากว่ามีเหตุฉุกเฉิน

@A21

info@a21.org

www.A21.org

